

[Henry L. W. Jensen.]

har kunnet paabegynde en Afvikling. Men derfor vil det alligevel glæde os ved Lejlighed at se Spareplanen.

Loven skal jo til Behandling igen til Efteraaret. Vi vil indtil da have Lejlighed til at se, hvordan den virker, og jeg skal derfor slutte mit Indlæg med endnu en Gang at takke den højtærede Handelsminister for dette Afviklingsforslag, idet jeg udtaler Haabet om, at den paabegyndte Afvikling maa blive fortsat, naar Loven om et halvt Aars Tid igen kommer til Behandling.

Jørgen Jørgensen: Det foreliggende Lovforslag giver mig for saa vidt ikke Anledning til nogen indgaaende Gennemgang. Det er rigtigt, saaledes som det er sagt, at vi har ikke megen Tid til Raadighed, men til Gengæld er det ikke ukendt for nogen, at det foreliggende Lovforslag er et af dem, med Hensyn til hvilke man inden for de forskellige Partier har haft Lejlighed til meget nøje at følge Udviklingen.

Det, der nu er Tale om, efter at Lovforslaget i det andet høje Ting har faaet en grundig Gennemgang og er undergaaet en Række Ændringer, er jo en begyndende Afvikling af Statens Administration af vort Erhvervsliv. Det er vel stort set noget, man fra alle Sider har sigtet imod og haabet paa skulde være indtraadt for lang Tid siden, men Forholdene har ikke gjort det muligt. Jeg vil derfor gerne have Lov til at lykønske den højtærede Handelsminister med det Resultat, der nu er naaet, og sige, at man kan vel ikke i Dag naa videre.

Det Punkt, hvor Vanskelighederne har været størst, har vel nok været med Hensyn til at faa den store Befolkning til at forstaa, at det skulde være saa besværligt altsammen, at det maatte gaa saa langsomt. Mange erhvervsdrivende har været i Stand til med Tal at dokumentere, hvordan de Varer, de har købt, hvis de havde faaet Sagerne ekspederet bare en Maaned eller to hurtigere end det halve Aar, det undertiden tog Varedirektoratet at gaa dem igennem; vilde være kommet frem til langt, langt lavere Priser. Man kan ikke forlange, at navnlig Provinsens erhvervsdrivende skal forstaa, hvorfor det tager saa uhyre lang Tid, navnlig ikke mindre erhvervsdrivende, som ikke paa den Maade har Indblik i det langsomt virkende Kontormaskineri, som mange af disse Ting har maattet passere igennem. Jeg haaber ogsaa, Forholdene vil muliggøre, at de private Varebytninger, som vel navnlig i det sidste

halve Aar har givet saa straalende Resultater, kan fortsættes og udvikles.

Saaledes som Lovforslaget nu foreligger, kan vi altsaa fra vor Side medvirke til dets Gennemførelse. Hvad det nu kommer an paa er, hvorledes Erhvervene vil udnytte Loven i dens ændrede Form, og om Administrationen forstaaer, at der nu gives den en Chance for at rehabilitere sig over for den Mistæneliggørelse, berettiget eller uberettiget, den er og har været udsat for gennem de Aar, der er gaaet. Jeg tillægger det megen Betydning, at man faar gennemført Offentlighedsprincippet ved de Afgørelser, der træffes inden for Administrationen. Det kan ikke være andet, end at mange Mennesker har følt sig prisgivet, følt sig fuldstændig udleveret i mange Tilfælde til — efter deres Opfattelse — ganske unge Menneskers Forgodtbefindende med Hensyn til, hvorledes en Sag skulde ekspederes. Derfor vil det være meget vigtigt for den almindelige Retsfølelse, at Offentligheden faar Lejlighed til at se igennem ogsaa disse Mørklægningsgardiner.

Ogsaa Frilisten er en af de Ting, med Hensyn til hvilke man vel maa have Lov at gøre sig Forhaabninger. Den højtærede Handelsminister forsøgte jo i Starten — og jeg tror i og for sig, det lykkedes — at skabe sig en ikke ringe Publicity. Jeg haaber, at der ved stadig Udvidelse af Frilisten maa blive fortsat ad de Baner, der dengang blev paabegyndt.

Med Hensyn til de i Folketingets Betænkning anførte Bemærkninger om Tilbudskontrollen vil jeg gerne sige, at man bliver jo altid — i hvert Fald fra vor Side — nervøs, naar Talen er om selve Begrebet. Kontrol i den Forstand; man regner med, at nu skal der igen ske en Indsnævring af Handlefriheden. Det, jeg gerne vil hefte mig ved, er, at der i disse Bemærkninger i Folketingsudvalgets Betænkning, altsaa i selve Betænkningen, ikke i Bilagene, bruges den Vending, at det, det kommer an paa, det, der bliver Tilbudskontrollens Opgave, er, at vi faar de bedste og mest velegnede Varer. Man har ikke hidtil været alt for sikker paa, at det just altid var de Synspunkter, der blev lagt til Grund, men man maa haabe, at Administrationen fremtidig vil holde sig Betænkningens Bemærkninger og Udtryk efterrettelige.

Med Hensyn til den nye Bestemmelse om Ankenævnet tror jeg ogsaa, det er meget værdifuldt, at man faar slaaet fast, at dette Nævn er en fuldkommen neutral Institution med de højeste juridiske Kvalifikationer. Dette Nævn vil nu faa Afgørelsen i alle disse